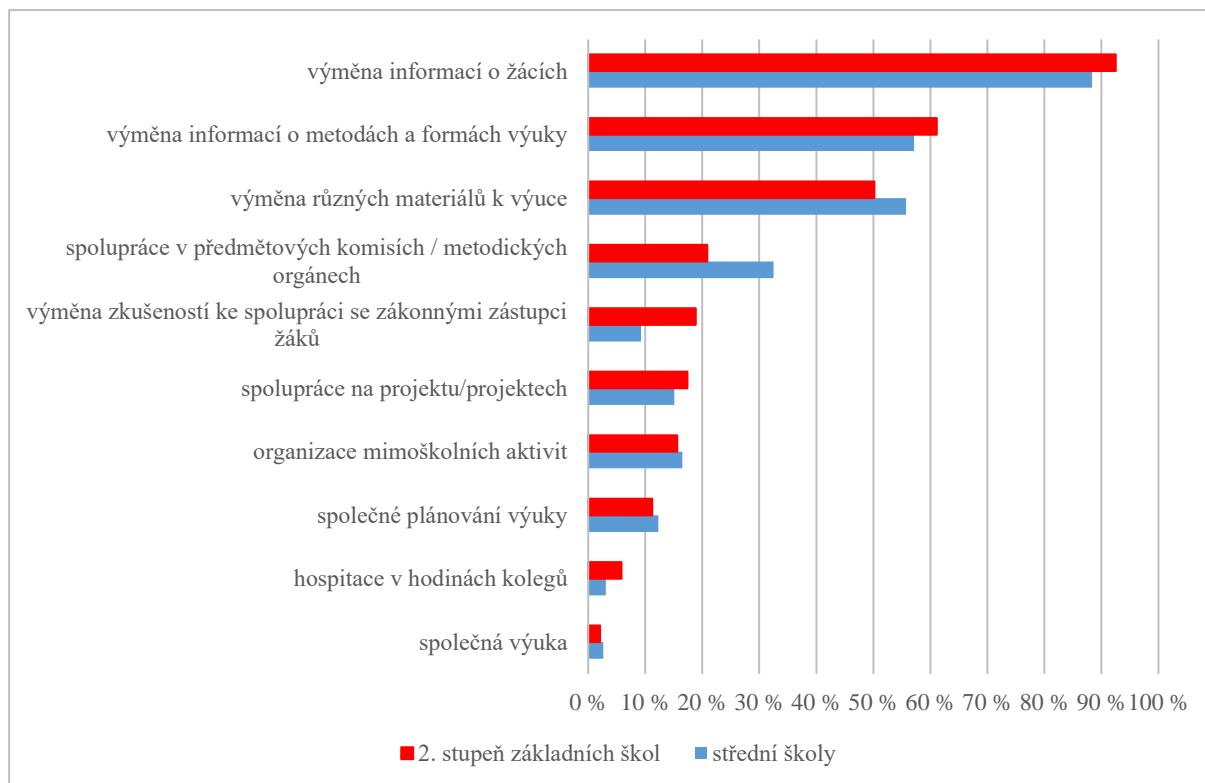

o metodách a formách výuky a materiálů k nim v rámci přírodovědných předmětů (viz graf č. 2). Spíše opomíjenou oblastí zůstává spolupráce učitelů v oblasti rozvoje přírodovědné gramotnosti žáků napříč předměty a vzdělávacími oblastmi.

Graf č. 2 Nejčastější oblasti spolupráce učitelů přírodovědných předmětů, učitelé 2. stupně ZŠ a SŠ (podíl odpovídajících učitelů, komplexní inspekční činnost)

3.2 Materiální podmínky vzdělávání

Hodnocení podmínek vzdělávání přírodovědných předmětů ukazuje, že obecně spíše převažuje spokojenost aktérů vzdělávání s materiálním zajištěním výuky, nicméně současně lze identifikovat celou řadu příležitostí pro zlepšování současného stavu. Pouze necelá pětina učitelů přírodovědných předmětů na 2. stupni základních škol i na středních školách uvedla svou nespokojenost s materiálně-technickým vybavením školy, zároveň však jen přibližně čtvrtina učitelů vyjádřila úplnou spokojenost (viz tabulka č. 4). Toto zjištění je v souladu s odpověďmi ředitelů základních škol, které byly navštíveny v rámci tematické inspekční činnosti, neboť dvě třetiny ředitelů hovořily o dostatečnosti materiálních a technických podmínek pro realizaci výuky přírodovědných předmětů, a to včetně podmínek pro realizaci žákovských a demonstračních pokusů, zatímco třetina ředitelů deklarovala nedostatečnost takových podmínek. Za nejčastější nedostatek ředitelé označili chybějící odbornou učebnu pro výuku přírodovědných předmětů, z vybavení pak především vybavenost přístroji pro měření a pozorování (např. mikroskopy, školní měřicí a experimentální systémy).

Uvedená zjištění jsou dále rozváděna hodnocením hospitované výuky přírodovědných předmětů ve vazbě na úroveň vybavenosti navštívených tříd didaktickou technikou⁷ (viz tabulka č. 5). V tomto ohledu je pozitivní, že didaktická technika byla k dispozici téměř

⁷ Například projektory, interaktivní tabule, počítače, přehrávače a další.